

אשר נשיא יחטא

"לשון 'אשרי' - אשרי הדור שהנשיא שלו נותן לב להביא כפרה על שגגתו" (רש"י)

ביום נישואי אחד מילדיו של רבי דוד בכר, אשר ה"נודע ביהודה" כתב עליו באיגרת תשובה ששלח אליו "שיני דא לדא נקשן", יצא לדרך בעגלה רתומה לסוסים. הנסיעה, ללא כל סיבה הנראית לעין, התנהלה בעצלתיים. עבר זמן רב וסבלנותו של רבי דוד פקעה. הוא ידע כי האורחים כבר התאספו ומחכים לבואו, ועדיין המרחק ניכר. שעת החופה התקרבה ובאה. רבי דוד פלט לעבר העגלון: "שלומיאל, כלום אינך יכול לזרז את הנסיעה?" העגלון הגביר את הצלפותיו וביני ביני הגיעו למקום החתונה. מיהר רבי דוד ושילם לעגלון שכר טרחתו ויצא לקראת החופה. לאחר שהסתיימה החופה התחיל רבי דוד לשאול היכן העגלון, וכשהתברר לו שהעגלון כבר עזב את המקום ויצא לדרכו - ציוה להכין מיד עגלה אחרת וכמה שעות דלקו אחר העגלון הראשון עד שהשיגוהו. אז ירד רבי דוד מן העגלה ובדמעות שליש קרא לעגלון: "אנא מחל לי על שהעלבתיך". נתעקש העגלון והשיב כי אין הוא מוחל לו. התעצב רבי דוד אל ליבו והוסיף לבקש מהעגלון: "אנא, יבין את מצבי. הלא כל כך מיהרתי ורציתי להגיע לחופה, בידעי שכל הציבור כבר ממתין ומחכה לי". אך העגלון בשלו: "אינני מוחל". שאלו רבי דוד: "מה בכל זאת תרצה כדי להתפייס ולמחול לי?" השיב העגלון ואמר: "אם תיאות לתת לי חצי מהעולם הבא שלך - אתרצה למחול לך!" לא היסס רבי דוד בכר והשיב בפה מלא: "מחצית מעולם הבא שלי נתון לך ועתה הוואל נא ומחל לי". והעגלון נתרצה ומחל לו. ובכתבים נמצא הסיפור ושם נאמר: "ורצה ליתן לו כל הונו ולא הסכים עד שנתן לו חצי עולם הבא שלו". וככל הנראה היה זה ניסיון שבו העמידו את רבי דוד בכר לבחון אותו כיצד ידקדק עם עצמו להתנהג לכשיגיע לידו עניין זה של "לרצות את חברו".